

Steile wand

📷 en 📹 door **John Brendel**

Voor Railhobby heb ik wel eens wat foto's en video's gemaakt van bouwwerken van leden van onze MVA. Hans is corrector van dit maandblad en ook leverancier van teksten en zodoende kunnen we iedere maand middels de leesportefeuille op de hoogte blijven van het (model)spoorbedrijf. Ik denk even aan de locloods van Ron, huisjes met interieur van Theo, binnenverlichting van de huisjes op de modelbaan van Jaap, café van Hans met open- en dichtgaande deur met bijbehorend aanzwellende muziek als de deur opent, enz. Onderhand is de MVA wereldberoemd aan het worden in Nederland e.o.

Een tijdje terug kreeg ik de vraag van Railhobby of ik een model van molen De Kat wilde bouwen en van het bouwproces foto's wilde maken. Men had namelijk wel een foto van het in elkaar gezette bouwpakket ontvangen, maar geen foto's van de tussenliggende fases. Leek me leuk om te doen. Ik werd op mijn oude dag dus ingelijfd als vrijwilliger bij Railhobby.

Vervolgens vernam ik niets meer. Even informeren en het bleek dat het bewuste Faller bouwpakket niet meer leverbaar was. Maar na een tijdje kwam dan toch het bericht of ik niet een ander bouwpakket in elkaar wilde zetten. Het bleek te gaan om een kermisattractie, de steile wand. Met bewegende motoren.

Even een zijpaadje in. Ik vond dit wel bijzonder, want toen ik achttien werd, had ik net een motor gekocht. Mijn vader reed eerst een Berini en daar heb ik op leren bromfiets rijden. Hij ruilde deze later in voor een Zündapp. De dealer zat vlakbij en zo af en toe kwam ik daar om te tanken en om vervolgens de tank een eind leeg te rijden.

Vlak voor mijn 18^e verjaardag zag ik daar een knalrode Zündapp motor KS75 in de etalage staan; 5,6 pk en 80 km/u. Ik werkte na schooltijd bij een boekhandel en was aan het sparen voor een Kreidler motor. Maar die waren er tweedehands niet zo veel en peperduur. Afijn, ik stapte achterop bij de dealer, die zelf reed omdat ik nog geen rijbewijs had. Hij zei dat ik me goed vast moest houden aan zijn riem. Hij gaf gas en we trokken op. Wat een kracht en wat een snelheid. Ik was verkocht. Aan het eind van de week op vrijdag ging ik te voet de KS75 ophalen. De dealer zei dat ik nog niet mocht rijden. Ik ben dus vanaf de Sloetstraat helemaal naar huis gelopen in Arnhem Oost. Ik liep op wolken. Eerder die week

had ik een oefenvergunning aangevraagd. Toen ik thuiskwam heb ik direct gegeten en ben vervolgens de hele avond in de schuur geweest mijn motor bekijken, de vering te testen en te poetsen.

Zaterdag 13 mei. Ik was 18. 's Morgens post en ja hoor, de oefenvergunning. Ik mocht rijden in de wijk tussen Bronbeeklaan, Rosendaalseweg, Huijgenslaan en Velperweg. Na een jaar zag ik bij de dealer een Zündapp KS100, metallic blauw, 8,2 pk en 95

km/u. Die kocht ik en ik verkocht de KS75. Ik heb veel gereden, door heel Nederland heen. Werken en daarna op de motor, weer of geen weer. Na een paar jaar kreeg ik verkering en werd de KS100 weggedaan. In de 90-er jaren ontmoette ik een collega met een Kreidler. De rest is geschiedenis. Ik rijd er nu al zo'n 25 jaar op. De Kreidlerservice is binnen de vereniging bekend geworden in de coronatijd. Terug naar het bouw-

Het bouw pakket van Faller kwam netjes verpakt in een doos en ik kreeg er van de importeur meteen twee balpennen bij. De handleiding volgend heb ik alle onderdelen losgeknipt uit de spuitmatrijzen. Vervolgens werden alle matrijsstukjes afgevijld en droog gepast. Er zat ook een aandrijfmotor bij, alsmede een printplaatje om het toerental te regelen met een instelpotmeter.

Het was een genot om het pakket te zien groeien. Alles paste perfect, maar de schuif-

maat moest er toch één keer aan te pas komen. Je leest het eind van de maand wel in Railhobby. Als je zo bezig bent, dan weet je dat Murphy op de loer kan liggen en ja hoor. De beide motorfietsen hebben niet-draaiende wielen, die met magneten aan de binnenwand zitten. Ik was dus met lijm lekker aan de gang en verdorie, iedere keer vielen de motorfietsen van de wand. Eerst maar eens een nachtje slapen. Kennelijk bleef het probleem actief in mijn te ruste gebrachte lijf, want de volgende morgen wist ik wat ik fout had gedaan. De lijm, die ik gebruikte, was niet geschikt om magneetjes aan bandjes te bevestigen. Brendel, oen. Schoonmaken, secondelijm erop en vast zat de handel. Eerst maar een bakkie gedaan; had ik wel verdiend.

Voor de foto- en video-opnames plaatste ik de onderdelen op een wit vel A4-papier. Als je dit aan de achterzijde schuin omhoog laat lopen, krijg je een niet storende achtergrond en verdien je eeuwige dankbaarheid van de opmaker van Railhobby. Ik had al eens gehoord, dat ze vreselijk druk waren met fotoshoppen om een kalender, die vroeger veel in garages aan de wand hing om banden te promoten, te verwijderen; laat staan

een trein met als achtergrond bloemetjesbehang.

Ik heb het bouwverslag en bijbehorende foto's en video's inmiddels ingeleverd bij Railhobby en bericht gekregen dat het gepubliceerd gaat worden in nummer 458, te verschijnen eind maart. Ik voel me een beetje als de hond met zeven ... maar ik blijf gewoon en je mag rustig om een handtekening vragen of met mij op de selfiefoto. Was leuk om te doen. Nu nog weatheren.